

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 118

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 16 februarie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
HOTĂRĂRI ALE SENATULUI		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
10.	— Hotărâre privind Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind asigurarea portabilității transfrontaliere a serviciilor de conținut online în cadrul pieței interne COM (2015) 627 final	2	15.	— Ordin al ministrului afacerilor interne privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Acordului suplimentar scris, sub forma schimbului de scrisori, semnat la Varșovia la data de 30 septembrie 2015 și la București la data de 29 decembrie 2015, pentru prelungirea valabilității Acordului-cadru pe linie de pregătire dintre Ministerul Administrației și Internelor și Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene — Frontex, semnat la București la 30 mai 2012 și la Varșovia la 31 mai 2012.....	13–14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA			
Decizia nr. 797 din 17 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice	3–6	78/2015.	— Hotărâre privind aprobarea Listei cuprinzând auditorii financiari care au fost autorizați în alte state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elveției	15	
Decizia nr. 802 din 18 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare.....	6–8	82/2015.	— Hotărâre privind adoptarea Standardelor internaționale de control al calității, audit, revizuire, alte servicii de asigurare și servicii conexe, emise de Federația Internațională a Contabililor (IFAC) — ediția 2014, traduse și revizuite	16	
Decizia nr. 810 din 24 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (1) și art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	8–10				
Decizia nr. 813 din 24 noiembrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2013 pentru stabilirea unor măsuri bugetare	10–13				

HOTĂRĂRI ALE SENATULUI

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

privind Propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind asigurarea portabilității transfrontaliere a serviciilor de conținut online în cadrul pieței interne COM (2015) 627 final

În temeiul dispozițiilor art. 67, art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, și al Protocolului (nr. 2) anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008, având în vedere Raportul Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/02.02.2016,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constată:

I. Prezenta propunere de regulament respectă principiile subsidiarității și proporționalității.

II. Se notează:

a) impactul redus asupra dreptului de autor, în calitate de drept de proprietate, sau asupra libertății de a desfășura o activitate comercială, astfel cum este recunoscută în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

b) aplicabilitatea în mod egal asupra tuturor întreprinderilor — acestea pot beneficia de mecanismul de stabilire a localizării serviciului, în scopul portabilității prevăzut în propunere;

c) efectele pozitive asupra competitivității — sprijinirea inovării în domeniul serviciilor online și atragerea către acestea a unui număr mai mare de clienți;

d) neimpunere de costuri suplimentare privind calitatea livrării serviciului — neaplicarea normelor pentru prestatorii de servicii care oferă servicii fără plată și care nu verifică statul membru de reședință al abonatului.

III. Se consideră necesare și importante:

a) adaptarea cadrului juridic, în scopul asigurării faptului că acordarea licențelor de drepturi nu mai face să apară bariere în calea portabilității transfrontaliere a serviciilor de conținut online în cadrul Uniunii Europene;

b) nelezarea, în mod substanțial, a modului în care sunt licențiate drepturile și neobligativitatea titularilor de drepturi și prestatorilor de servicii de a renegocia contractele;

c) cererea de înregistrare pentru primirea alertelor de conținut sau simpla acceptare a cookie-urilor HTML nu ar trebui să fie considerate drept contract pentru prestarea de servicii de conținut online în sensul prezentului regulament;

d) neimpunerea de măsuri prestatorului, pentru asigurarea calității livrării de servicii de conținut online în afara statului membru de reședință al abonatului;

e) asigurarea condițiilor concurențiale echitabile pentru prestatorii de servicii care își desfășoară activitatea pe piața internă, prin aplicarea normelor și în cazul contractelor încheiate și drepturilor dobândite înainte de data aplicării sale;

f) promovarea inovării și progresului la nivelul pieței — aplicabilitate asupra tuturor serviciilor de conținut online, independent de dispozitivele sau tehnologiile utilizate.

IV. Se recomandă:

— respectarea art. 101 și 102 din Tratat, astfel încât noile prevederi să nu aducă efecte negative asupra concurenței, prin restrângerea acesteia.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senatul României în ședința din 8 februarie 2016, în conformitate cu prevederile art. 77¹ din Regulamentul Senatului și ale art. 5 lit. f) și art. 30 lit. b) din anexa la Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTELE SENATULUI

CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 8 februarie 2016.

Nr. 10.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 797**

din 17 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Cătălin Dumitru Ciobăniță în Dosarul nr. 1.308/232/2014 al Judecătoriei Găești și care face obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.321D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 iunie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.308/232/2014, **Judecătoria Găești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice**, excepție ridicată de Cătălin Dumitru Ciobăniță cu prilejul soluționării unei cauze civile în care a solicitat anularea încheierii de suspendare a executării silite a unor sume de bani reprezentând drepturi salariale, suspendare având ca temei dispozițiile art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 21 și 16 din Constituție. Astfel, arată că prin Sentința civilă nr. 3.138 din 22 octombrie 2013, pronunțată de Tribunalul Dâmbovița în Dosarul nr. 2.717/120/2012, s-a dispus obligarea Unității Administrativ Teritoriale Crângurile și a Consiliului Local Crângurile la plata unor sume reprezentând diferența de la salariul de bază și diferența pentru sporurile legale neacordate conform treptei de salarizare corespunzătoare funcției de conducere exercitate în cadrul

Primăriei Crângurile. Executarea acestor sume a fost suspendată în temeiul dispozițiilor art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013. Or, consideră că dispozițiile acestui text de lege nu îi sunt aplicabile și consideră că sunt neconstituționale, întrucât nu stabilesc în mod neechivoc domeniul de aplicare, astfel încât să nu mai permită confuzia între drepturile salariale suplimentare, a căror executare este supusă suspendării, și drepturile salariale neacordate de angajator în mod abuziv, așa cum sunt cele pe care le-a solicitat, și a căror executare consideră că nu poate fi suspendată.

6. Autorul excepției mai susține că se află într-o situație comparabilă cu cea reținută de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 355 din 22 martie 2011, în sensul că persoanelor care au câștigat în instanță drepturi salariale ca urmare a concedierii nelegale sau netemeinice nu li se aplică dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2008 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, care sunt asemănătoare celor ale art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013.

7. **Judecătoria Găești** consideră că „se impune verificarea de către instanța de contencios constituțional dacă textul satisface cerința de previzibilitate, în raport de claritatea întinderii aplicabilității sale, în scopul asigurării destinatarilor normei protecția adecvată împotriva arbitrarului.” De asemenea, arată că instanța de contencios constituțional urmează să verifice dacă prevederile sunt neconstituționale în măsura în care dispozițiile privind eșalonarea se aplică situațiilor juridice generate de existența unui comportament abuziv al angajatorului.

8. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că susținerile autorului excepției, potrivit cărora textul de lege nu stabilește clar domeniul de aplicare, nu pot fi acceptate, deoarece caracterul general al normei are semnificația unei aplicări generale conform principiului „*ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*”.

10. **Președinții celor două Camere și Guvernul** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să

soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013. Curtea constată că aceste dispoziții de lege și-au încetat aplicarea la o dată anterioară sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate, însă, având în vedere cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit cărora „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, precum și faptul că dispozițiile de lege criticate sunt aplicabile în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, urmează să analizeze constituționalitatea textelor de lege criticate, așa cum a fost sesizată. Dispozițiile art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 au următoarea redactare: „(1) *Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2014, se va realiza astfel:*

a) *în primul an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 5% din valoarea titlului executoriu;*

b) *în al doilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 10% din valoarea titlului executoriu;*

c) *în al treilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;*

d) *în al patrulea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 25% din valoarea titlului executoriu;*

e) *în al cincilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie se plătește 35% din valoarea titlului executoriu.*

(2) *În cursul termenului prevăzut la alin. (1), orice procedură de executare silită se suspendă de drept.*

(3) *Sumele prevăzute la alin. (1), plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicii prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.*

(4) *Prin ordin al ordonatorilor principali de credite va fi stabilită procedura de efectuare a plății titlurilor executorii, cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (1).”*

13. Autorul excepției susține că aceste dispoziții de lege sunt contrare prevederilor art. 16 și 21 din Constituție, referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, respectiv la accesul liber la justiție.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate stabilesc eșalonarea pe o perioadă de cinci ani a plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice, devenite executorii în perioada 1 ianuarie — 31 decembrie 2014. Aceste dispoziții de lege nu au mai constituit obiect al analizei de constituționalitate, însă Curtea constată că soluții legislative asemănătoare au fost cuprinse și în alte acte normative, unele dintre acestea fiind supuse analizei de constituționalitate.

Astfel, prima reglementare privind eșalonarea plății unor sume prevăzute în titlurile executorii s-a făcut prin art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în

sistemul justiției, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 20 iunie 2008. Eșalonarea se întindea pe o perioadă de 18 luni de la intrarea în vigoare a actului normativ. Prin Decizia nr. 784 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 7 iulie 2009, Curtea Constituțională a constatat că art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 era contrar prevederilor art. 115 alin. (4) teza întâi din Constituție.

15. Ulterior acestui act normativ, dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 416 din 18 iunie 2009, așa cum au fost modificate prin Legea nr. 230/2011 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 8 decembrie 2011, dispozițiile art. 14 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 24 august 2012, și dispozițiile art. XI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 864 din 19 decembrie 2012, au prevăzut, de asemenea, eșalonarea plății sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2011, în anul 2012, respectiv în anul 2013. Curtea Constituțională s-a pronunțat în mai multe rânduri cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, reținând, în esență, că acestea au în vedere rezolvarea unei situații extraordinare, prin reglementarea unor măsuri cu caracter temporar și derogatorii de la dreptul comun în materia executării hotărârilor judecătorești. Măsurile instituite urmăresc un scop legitim — asigurarea stabilității economice a țării — și păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere — executarea eșalonată a hotărârilor judecătorești în cauză. Totodată, măsurile reglementate au un caracter pozitiv, în sensul că Guvernul recunoaște obligația de plată a autorității statale și se obligă la plata eșalonată a titlurilor executorii, modalitate de executare impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român în actualul context de criză economică națională și internațională. În același timp, Curtea a constatat că nu se poate reține existența niciunei discriminări între debitori, în sensul că statul ca debitor și-ar aroga mai multe drepturi decât debitorii persoane de drept privat în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești. În acest sens, pot fi amintite Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, Decizia nr. 190 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 9 aprilie 2010, Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, Decizia nr. 24 din 17 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 29 februarie 2012, și Decizia nr. 384 din 1 octombrie 2013,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 14 noiembrie 2013.

16. Așa cum s-a reținut mai sus, dispozițiile art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, ce fac obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate, conțin o soluție legislativă asemănătoare celei conținute de art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, singura diferență constituind-o data la care au devenit executorii hotărârile judecătorești de acordare a unor drepturi salariale — perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2014 — și perioada de eșalonare. Așa fiind, Curtea apreciază că cele reținute cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 sunt valabile și în ceea ce privește dispozițiile art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013.

17. Spre deosebire însă de criticile cărora Curtea le-a răspuns prin deciziile mai sus amintite, autorul excepției de neconstituționalitate invocă neconstituționalitatea dispozițiilor art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013, susținând că sfera de aplicare a acestora nu ar fi clară, precisă, și invocă în acest sens cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 355 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 500 din 13 iulie 2011. Prin această decizie, Curtea a făcut o precizare cu privire la sfera de aplicare a dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, arătând că, deși acestea „nu fac diferență explicită între drepturile salariale obținute prin sentințe judecătorești definitive și executorii în cazul salariaților din instituțiile publice care au obținut o majorare sau o completare a acestor drepturi, prin care li s-au acordat anumite sporuri, prime etc. la salariul stabilit prin contractul individual de muncă, și drepturile salariale cuprinse în contractul individual de muncă, se poate reține că întinderea de aplicare a acesteia, așa cum de altfel reiese și din titlul său, este circumscrisă la hotărâri judecătorești prin care au fost acordate drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar și nu la hotărâri judecătorești prin care instituțiile publice sunt obligate la plata unor sume de bani în favoarea salariaților ca urmare a concedierilor efectuate în mod netemeinic sau nelegal.” În același sens, Curtea a reținut că „una este situația în care anumite categorii de salariați au sesizat instanțele judecătorești pentru a obține aplicarea unor dispoziții legale prin care să obțină o majorare a drepturilor salariale, majorare care le-a fost refuzată de angajator tocmai pe motivul că acele dispoziții legale nu se aplică, și alta este situația în care un salariat a sesizat instanța pentru ca aceasta să constate concedierea sa nelegală și să dispună revenirea la situația anterioară, prin urmare să restabilească ordinea de drept încălcată.

18. În prima situație este vorba de obținerea unor drepturi de natură salarială care nu au fost acordate prin procedura normală și nu este cazul a distinge motivele pentru care angajatorii — instituții publice — nu au acordat aceste drepturi, iar drepturile astfel obținute grevează bugetul public fără ca Guvernul să aibă posibilitatea să angajeze cheltuieli de natură salarială prin bugetul de stat.

19. Doar pentru această stare de lucruri Guvernul a emis Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009, care a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2010 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2010, prin care a eșalonat acordarea acestor drepturi cuprinse în hotărâri judecătorești pe o perioadă de timp care să poată fi susținută de resursele financiare ale bugetului.”

20. În argumentarea sa, Curtea a invocat și istoricul legislativ în materie, amintind că „prima eșalonare a plății sumelor prevăzute în titlurile executorii a fost reglementată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2008 privind stabilirea

de măsuri pentru soluționarea unor aspecte financiare în sistemul justiției, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sistemul justiției. Ulterior acestui act normativ a fost adoptată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, ce reglementează eșalonarea plății sumelor prevăzute în titlurile executorii, având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar.” Prin urmare, a conchis că, „ținând cont de intenția legiuitorului, este evident că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar nu vizează ipoteza art. 78 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ci ipoteza unor drepturi salariale suplimentare obținute prin legi speciale.” În același sens, prin Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, Curtea a precizat că „miza litigiului (a se vedea și definiția dată procesului civil în jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 458 din 31 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 17 aprilie 2009) este una foarte mare pentru stat, reprezentantul intereselor generale ale societății, întrucât se pune în discuție chiar stabilitatea sa economică, în timp ce pentru creditorii statului, respectiv personalul bugetar plătit din fonduri publice, miza constă în recuperarea unor suplimente la salariul/indemnizația/solda de bază, care, deci, nu afectează dreptul constituțional la salariu.”

21. Altfel spus, deși dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 se referă fără nicio deosebire la „sumele prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar”, Curtea, prin Decizia nr. 355 din 22 martie 2011, având în vedere contextul în care au fost adoptate aceste dispoziții de lege, precum și istoricul legislativ în materie, a apreciat că sunt avute în vedere numai situațiile când hotărârile judecătorești devenite definitive și executorii îndeplinesc următoarele condiții:

- Se referă la drepturi salariale care constituie o „majorare sau o completare” sub forma unor sporuri, prime etc.
- Aceste drepturi au fost prevăzute de legi speciale.
- Acordarea acestor drepturi a fost refuzată de angajator, considerând că dispozițiile legale invocate nu sunt aplicabile.
- Aceste drepturi au fost acordate pe cale judecătorească.
- Numărul mare al hotărârilor judecătorești care au ca obiect aceste drepturi salariale suplimentare nu a fost anticipat sub aspectul cheltuielilor bugetare, reprezentând un efort financiar major.

22. Din contră, Curtea a considerat că dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 nu sunt aplicabile atunci când hotărârile judecătorești restabilesc ordinea de drept încălcată și obligă instituțiile publice la plata unor drepturi ce decurg din contractul individual de muncă, mai exact elementele salariale de bază care definesc raportul de muncă.

23. Desigur, pentru a analiza aplicabilitatea dispozițiilor de lege care constituie obiect al controlului de constituționalitate este necesar să fie avut în vedere raționamentul Curții de departajare între hotărârile judecătorești de acordare a unor drepturi salariale de bază ori suplimentare, așa cum s-a reținut prin Decizia nr. 355 din 22 martie 2011. Astfel, deși prin decizia amintită s-a referit la restabilirea ordinii de drept încălcate și plata unor drepturi ce decurg din contractul individual de muncă — întrucât acestea erau drepturile solicitate în cauza în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate —, cele reținute sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și situației restabilirii ordinii de drept încălcate și plății unor drepturi salariale ce decurg

dintr-un act administrativ de numire, așa cum este cazul funcționarilor publici, din a căror categorie face parte autorul prezentei excepții de neconstituționalitate.

24. De asemenea, urmărind considerentele reținute prin Decizia nr. 355 din 22 martie 2015, Curtea apreciază că dispozițiile privind eşalonarea plății drepturilor salariale acordate prin hotărâri judecătorești se referă la majorări sau completări

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, excepție ridicată de Cătălin Dumitru Ciobăniță în Dosarul nr. 1.308/232/2014 al Judecătorei Găești.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Găești și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 802

din 18 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Societatea „Bayer” — S.R.L din București în dosarele nr. 800/2/2015 și nr. 799/2/2015 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 1.066D/2015 și nr. 1.142D/2015.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 10 noiembrie 2015, în prezența reprezentanților părților și a reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus conexarea dosarului

nr. 1.142D/2015 la Dosarul nr. 1.066D/2015, iar, în temeiul dispozițiilor art. 222 alin. (2) din Codul de procedură civilă coroborate cu ale art. 14 din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 17 noiembrie 2015, apoi, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 din Legea nr. 47/1992, pentru data de 18 noiembrie 2015, dată la care este pronunțată prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin încheierile din 25 mai 2015 și 15 iunie 2015, pronunțate în dosarele nr. 800/2/2015 și nr. 799/2/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare**, excepție ridicată de Societatea „Bayer” — S.R.L din București în cauze având ca obiect anularea unor notificări comunicate în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate, prin fixarea taxei de clawback în mod arbitrar și necorelat cu bugetul aprobat pentru medicamente, sunt contrare art. 34, art. 44 și art. 56 alin. (2) din Constituție. În acest context arată

că indicele BA_t (bugetul aprobat trimestrial, aferent medicamentelor suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății) ar trebui să fie determinat în corelație cu bugetul stabilit pentru medicamente compensate pentru anul în curs, iar pentru ca acest indice să fie cât mai aproape de realitate, la stabilirea acestuia ar trebui avut în vedere consumul de medicamente din anul precedent. Astfel, pentru a respecta principiul justei așezări a sarcinilor fiscale, indicele BA_t trebuie calculat prin raportare la bugetul național aprobat pentru medicamente compensate, și nu fixat la o sumă prestabilită, respectiv la suma de 1.515 milioane RON.

5. Totodată, susține că stabilirea indicelui BA_t prin lege și nedeterminarea acestuia prin împărțirea bugetului alocat medicamentelor compensate au puternice implicații și asupra dreptului de proprietate, întrucât, după depășirea bugetului stabilit la suma de 1.515 milioane RON, deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor suportă în integralitate contravaloarea medicamentelor compensate, fără a primi în schimb nicio contraprestație. Astfel, așa cum este determinat, indicele BA_t lasă loc unei situații disproporționate în care, deși ar exista suficienți bani alocați bugetului pentru medicamentele compensate, totuși deținătorii autorizațiilor de punere pe piață ar fi nevoiți să suporte taxa clawback. Or, această taxă, fiind o taxă parafiscală, ar trebui colectată cu titlu excepțional doar când nu sunt îndeplinite anumite condiții, respectiv atunci când statul român nu poate suporta în totalitate, din punct de vedere economic, compensarea medicamentelor. Ca atare, proporționalitatea există doar în măsura în care statul asigură existența medicamentelor compensate, în limita bugetului anului respectiv, iar deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor se angajează să suporte diferența/deficitul.

6. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 34 arată că prin modul în care este stabilit indicele BA_t, necorelat cu economia de piață și cu bugetul anual, va avea „ca unică consecință retragerea producătorilor de medicamente, dar mai ales a deținătorilor autorizațiilor de punere pe piață din România”, iar urmarea imediată a acestui fapt va avea consecințe negative asupra sistemului de sănătate, dar mai ales asupra cetățenilor cărora statul nu le va mai putea asigura în mod efectiv dreptul la sănătate publică.

7. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care menționează jurisprudența Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 268 din 7 mai 2014.

8. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind

reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 24 august 2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2013 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 5 noiembrie 2013, care au următorul cuprins: „Începând cu trimestrul IV 2012, calculul contribuției trimestriale se realizează potrivit formulei prevăzute la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, cu completările ulterioare, unde CT_t și BA_t nu includ taxa pe valoarea adăugată, iar BA_t este de 1.515 milioane lei.”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și art. 56 alin. (2) referitor la așezarea justă a sarcinilor fiscale. De asemenea sunt menționate prevederile art. 1 referitor la protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, pentru motivele ce se vor arăta în continuare.

14. Din examinarea prevederilor criticate, Curtea observă că prin dispozițiile art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare se modifică formula de calcul a procentului „p” prevăzută la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, aprobată prin Legea nr. 184/2015, respectiv în formula de calcul a contribuției trimestriale nu se mai include taxa pe valoarea adăugată, iar bugetul aprobat trimestrial, aferent medicamentelor suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății (BA_t), este de 1.515 milioane lei.

15. În forma inițială, astfel cum era reglementat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011, BA_t (bugetul aprobat trimestrial, aferent medicamentelor suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății) era calculat prin împărțirea la 4 a bugetului anual aprobat inițial prin legea bugetului de stat.

16. În acest context, autoarea excepției de neconstituționalitate este nemulțumită de modul de stabilire a indicelui BA_t — bugetul aprobat trimestrial, aferent medicamentelor suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății — respectiv de faptul că acesta are o sumă fixă — 1.515 milioane lei, iar, în opinia autoarei, ar trebui determinat în corelație cu bugetul stabilit pentru medicamente compensate aferent anului în curs, buget la constituirea căruia ar trebui avut în vedere consumul de medicamente din anul precedent.

17. Curtea observă că, astfel cum reiese chiar din titlul Ordonanței Guvernului nr. 17/2012, la adoptarea acesteia s-au avut în vedere rațiuni de politică financiară și bugetară a statului, respectiv „reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare”. Or, planificarea bugetului statului și concretizarea politicilor și măsurilor financiare și bugetare ale statului în plan legislativ sunt aspecte ce nu privesc controlul de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, în caz contrar realizându-se o ingerință a acestei instanțe în atribuțiile puterilor legislative și executive ale statului, ceea ce ar contraveni principiului separației și echilibrului puterilor în stat, consfințit de art. 1 alin. (4) din Constituție, sens în care este și jurisprudența Curții Constituționale, spre exemplu Decizia nr. 214 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 20 mai 2005.

18. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, excepție ridicată de Societatea „Bayer” — S.R.L din București în dosarele nr. 800/2/2015 și nr. 799/2/2015 ale Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 noiembrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 810

din 24 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (1) și art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (1) și art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în numele și pentru membrii săi de sindicat, în Dosarul nr. 2.861/83/2014 al Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.168D/2015.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.169D/2015, nr. 1.193D/2015, nr. 1.325D/2015 și nr. 1.358—1.360D/2015, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în numele și pentru membrii săi de sindicat, în dosarele nr. 20/83/2015, nr. 2/83/2015, nr. 3.016/83/2014, nr. 3.134/83/2014 și nr. 7/83/2015 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și de Sindicatul Liber Învățământ Zona Balș, în numele și pentru membrii săi de sindicat, în Dosarul nr. 712/104/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă

asupra faptului că, în Dosarul nr. 1.325D/2015, autorul excepției a depus la dosar o cerere prin care solicită judecarea în lipsă.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

6. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor.

7. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.169D/2015, nr. 1.193D/2015, nr. 1.325D/2015 și nr. 1.358—1.360D/2015 la Dosarul nr. 1.168D/2015, care a fost primul înregistrat.

8. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 169 din 19 martie 2015.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

9. Prin încheierile din 24 iunie 2015, 23 iunie 2015 și din 8 septembrie 2015, pronunțate în dosarele nr. 2.861/83/2014, nr. 20/83/2015, nr. 2/83/2015, nr. 3.016/83/2014, nr. 3.134/83/2014 și nr. 7/83/2015, **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (1) și art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în numele și pentru membrii săi de sindicat, în cadrul unor cauze având ca obiect soluționarea apelurilor declarate împotriva unor sentințe civile, prin care s-au admis excepțiile prescripției dreptului material la acțiunea referitoare la drepturi bănești.

10. Prin Încheierea din 3 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 712/104/2015, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 171 alin. (1) și art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Sindicatul Liber Învățământ Zona Balș, în numele și pentru membrii săi de sindicat, în cadrul unei cauze având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva unei sentințe civile, prin care s-a admis excepția prescripției dreptului material la acțiunea referitoare la drepturi bănești.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 44 alin. (1)—(3) din Constituție și celor ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind protecția proprietății. În acest sens arată că drepturile salariale fac parte din conținutul complex al dreptului de proprietate, garantat și ocrotit de dispozițiile constituționale și ale Convenției sus-amintite, în același sens fiind Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 11/2012 și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Însă, prin instituirea prescripției asupra drepturilor salariale, dreptul de proprietate nu mai este garantat și ocrotit, devenind iluzoriu și pur teoretic.

12. În final, autorii excepției susțin că dispozițiile de lege criticate contravin și celor ale art. 38 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, potrivit cărora salariații nu pot renunța la drepturile recunoscute prin lege și orice fel de renunțare, inclusiv cea tacită, care și-ar găsi exprimarea prin nedeplinirea cererii într-un anumit termen, este exclusă prin prevederile textului de lege criticat.

13. **Curtea de Apel Oradea — Secția I civilă** opinează, în esență, în sensul că prevederile de lege criticate nu contravin art. 44 din Constituție, deoarece exercitarea dreptului de acces la justiție poate fi supusă unor condiționări legale cum sunt termenele stabilite pentru introducerea cererilor, menite să asigure restabilirea în termen rezonabil a drepturilor încălcate, precum și stabilitatea raporturilor juridice. Legiuitorul are dreptul de a opta pentru instituirea unor termene diferite în considerarea deosebirilor ce există între natura și obiectul diferitelor litigii.

14. **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 169 din 19 martie 2015, nr. 210 din 31 martie 2015 și nr. 435 din 9 iunie 2015.

15. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

16. **Avocatul Poporului** a transmis punctul său de vedere în sensul constituționalității dispozițiilor de lege criticate, deoarece instituirea unor termene de prescripție este în deplină concordanță cu prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, așa cum a reținut Curtea Constituțională prin deciziile nr. 296 din 8 iulie 2003, nr. 216 din 13 martie 2007, nr. 251 din 6 martie 2008 și nr. 648 din 11 mai 2010. Totodată, arată că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. În condițiile în care, potrivit principiului *nemo censetur ignorare legem*, titularul unui drept este prezumat că a avut cunoștință de reglementarea care prevedea că valorificarea dreptului său se circumscrie unui anumit termen.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, cererea de judecare în lipsă depusă de autorul excepției de neconstituționalitate în Dosarul nr. 1.325D/2015, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 171 alin. (1) și art. 268 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare. Din motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă însă că autorii acesteia critică dispozițiile art. 171 alin. (1) și art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, având următorul conținut:

— Art. 171 alin. (1): *„Dreptul la acțiune cu privire la drepturile salariale, precum și cu privire la daunele rezultate din neexecutarea în totalitate sau în parte a obligațiilor privind plata salariilor se prescrie în termen de 3 ani de la data la care drepturile respective erau datorate.”;*

— Art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi: *„Cererile în vederea soluționării unui conflict de muncă pot fi formulate: [...] c) în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune, în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi salariale neacordate sau a unor despăgubiri către salariat [...]”.*

20. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că aceste dispoziții de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1)—(3) privind dreptul de proprietate privată și celor ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind protecția proprietății.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 171 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii fac parte din capitolul III *„Plata salariului”* al titlului IV *„Salarizarea”*, iar dispozițiile art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi fac parte din capitolul I *„Dispoziții generale”* al titlului XII *„Jurisdicția muncii”*. Curtea reține că, asupra aceluiași dispoziții de lege, criticate din perspective identice, s-a pronunțat prin Decizia nr. 169 din 19 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 18 mai 2015, și Decizia nr. 210 din 31 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 20 mai 2015, sau Decizia nr. 435 din 9 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 29 iulie 2015, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

22. Prin Decizia nr. 169 din 19 martie 2015, paragraful 15, Curtea a reținut că, potrivit jurisprudenței sale, dreptul la salariu se bucură, în egală măsură, de protecția acordată dreptului la muncă, fiind o componentă a acestuia, dar și de protecția acordată dreptului de proprietate, întrucât reprezintă un *„bun”* în sensul art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, prin Decizia nr. 859 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 29 iulie 2009, Curtea a reținut că, deși *„drepturile salariale nu sunt drepturi reale, cum este dreptul de proprietate, ci drepturi de creanță, în*

privința apărării lor, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului acestea sunt asimilate cu bunuri, statuându-se că noțiunile de «bun» și «proprietate» au un sens care «nu este limitat la dreptul de proprietate asupra bunurilor corporale, ci cuprinde și alte drepturi și interese patrimoniale» (Hotărârea din 5 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Beyeler împotriva Italiei*, paragraful 100).

23. Referitor la conformitatea dintre textele de lege care stabilesc termene de prescripție pentru exercitarea dreptului material la acțiune și dispozițiile constituționale ale art. 44, prin Decizia nr. 210 din 31 martie 2015, paragraful 13, Curtea a reținut jurisprudența sa constantă potrivit căreia imprescriptibilitatea nu este consacrată ca atare în Constituție. Așa fiind, legiuitorul poate, în considerarea unor rațiuni majore, să deroge de la acest principiu, așa cum a procedat prin norma dedusă controlului, fără a îndreptăți calificarea reglementării respective ca fiind neconstituțională. (În acest sens este Decizia nr. 296 din 8 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 12 august 2003.)

24. Totodată, Curtea a reținut că reglementarea supusă controlului de constituționalitate, prin care se instituie un termen de prescripție de 3 ani în materia conflictelor de muncă având ca

obiect plata drepturilor salariale neacordate, are ca justificare asigurarea securității și stabilității raporturilor juridice și necesitatea soluționării într-un termen rezonabil a conflictului de muncă izvorât din neplata acestor drepturi, în interesul legitim al fiecăreia dintre părțile litigante. Prin prescripție se stinge doar dreptul la acțiune în sens material, deci posibilitatea titularului dreptului de creanță de a obține, pe calea silită, îndeplinirea obligației subiectului pasiv. Așadar, prescripția nu stinge dreptul subiectiv în substanța lui, drept care continuă să subziste, și nici obligația corelativă, care va putea fi executată de bunăvoie. De asemenea, în această materie sunt aplicabile dispozițiile Codului civil referitoare la suspendarea sau întreruperea curgerii termenului de prescripție. În consecință, critica de neconstituționalitate raportată la art. 44 alin. (1)—(3) din Constituție este neîntemeiată.

25. Referitor la critica potrivit căreia dispozițiile de lege criticate contravin și celor ale art. 38 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, conform cărora salariații nu pot renunța la drepturile recunoscute prin lege, Curtea a reținut că se poate pronunța doar asupra conformității textelor de lege criticate cu prevederile și principiile constituționale, iar nu și asupra conformității dintre mai multe texte de lege.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Liber din Învățământ Satu Mare, în numele și pentru membrii săi de sindicat, în dosarele nr. 2.861/83/2014, nr. 20/83/2015, nr. 2/83/2015, nr. 3.016/83/2014, nr. 3.134/83/2014 și nr. 7/83/2015 ale Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și de Sindicatul Liber Învățământ Zona Balș, în numele și pentru membrii săi de sindicat, în Dosarul nr. 712/104/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 171 alin. (1) și art. 268 alin. (1) lit. c) teza întâi din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția I civilă și Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 813

din 24 noiembrie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2013 pentru stabilirea unor măsuri bugetare

Daniel Marius Morar	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător

Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2013 pentru stabilirea unor măsuri bugetare, excepție ridicată de Georgeta Birău, Maria Petcu, Georgeta Luminița Anghel, Dorin Ioan Labo, Anișoara Popescu, Mariana Doina Ionescu, Ana Nicoleta Mihăilescu, Simona Mihaela Marin, Mariana Alina Rădulescu și Silvia Tarbu în Dosarul nr. 39.808/3/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.239D/2015.

2. La apelul nominal se prezintă avocatul Dan Cimpoeru, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, pentru autorii excepției de neconstituționalitate. Lipsește partea Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. Susține, în esență, că, pentru a se respecta principiul egalității în fața legii, personalul din organismele intermediare trebuie să beneficieze de același nivel de salarizare ca personalul din structurile cu rol de autoritate de management, și anume de nivelul aferent funcțiilor din cadrul Ministerului Fondurilor Europene. Arată că, potrivit normelor europene, organismele intermediare funcționează în baza principiului delegării de atribuții de către structurile cu rol de management, astfel încât personalul acestora trebuie salarizat în mod similar, în acest sens fiind și punctul de vedere al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării. În concluzie, solicită Curții Constituționale pronunțarea unei decizii interpretative, în sensul că dispozițiile art. VII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2013 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că prin sintagma „*structurile cu rol de autoritate de management*” nu se înțeleg și organismele intermediare.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât stabilirea salarizării este atributul legiuitorului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 27 mai 2015, pronunțată în Dosarul nr. 39.808/3/2014, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2013 pentru stabilirea unor măsuri bugetare, aprobată prin Legea nr. 70/2014.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Georgeta Birău, Maria Petcu, Georgeta Luminița Anghel, Dorin Ioan Labo, Anișoara Popescu, Mariana Doina Ionescu, Ana Nicoleta Mihăilescu, Simona Mihaela Marin, Mariana Alina Rădulescu și Silvia Tarbu, având calitatea de funcționari publici încadrați la Organismul intermediar pentru Programul operațional Mediu, într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de obligare a pârâtului Ministerul Mediului și Schimbărilor Climatice la emiterea actelor administrative necesare astfel încât să beneficieze de nivelul de salarizare aferent funcțiilor din cadrul Ministerului Fondurilor Europene, în condițiile art. VII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2013, la fel ca personalul din autoritatea de management.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile de lege criticate creează discriminări și încalcă art. 16 din Constituție, în măsura în care se interpretează că prin sintagma „*structurile cu rol de autoritate de management*” nu se înțeleg și organismele

intermediare, astfel cum sunt definite de art. 2 pct. 6 din Regulamentul (CE) nr. 1.083 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european și Fondul de coeziune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.260/1999, și art. 2 pct. 18 din Regulamentul (UE) nr. 1.303 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului. Autorii excepției susțin că, prin asimilarea prevăzută de textul de lege criticat, salarizarea personalului din autoritățile de management a cunoscut o creștere semnificativă de aproximativ 60% și că, având aceleași atribuții (activitatea organismelor intermediare desfășurându-se în baza unor acorduri de delegare de atribuții încheiate cu autoritățile de management), funcționarii publici din organismele intermediare trebuie să beneficieze de toate drepturile acordate funcționarilor publici încadrați la autoritățile de management. Precizează că în același sens s-a pronunțat și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării prin Hotărârea nr. 303 din 28 mai 2014.

7. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. În acest sens arată că Regulamentul nr. 1.083/2006 la care fac referire autoarele excepției de neconstituționalitate a fost abrogat prin art. 153 alin. (1) din Regulamentul nr. 1.303/2013, care, la art. 2 pct. 18 definește sintagma de „*organism intermediar*” ca fiind „*orice organism public sau privat care acționează sub responsabilitatea unei autorități de management sau de certificare sau care îndeplinește sarcini în numele unei astfel de autorități în raport cu operațiunile implementate de beneficiari*”. Totodată, art. 123 din același regulament, privind desemnarea autorităților, stabilește că fiecare stat membru desemnează pentru fiecare program operațional: o autoritate de management, o autoritate de certificare și o autoritate de audit, care în anumite situații expres numite de norme, pot face parte din aceeași autoritate publică. În plus, statul membru poate să desemneze unul sau mai multe organisme intermediare, în scopul desfășurării anumitor sarcini ale autorității de management sau ale autorității de certificare. Potrivit art. 123 alin. (6), organismele intermediare sunt puse „sub răspunderea autorității respective”. Din analiza sistematică a prevederilor acestui regulament nu rezultă că organismele intermediare fac parte din autoritatea de management, așa cum susțin autoarele excepției, ci sunt subordonate acesteia. Ca urmare, autoritatea de management și organismele intermediare nu se află în aceeași situație juridică, astfel încât nu sunt încălcate prevederile art. 16 din Constituție, astfel cum au fost dezvoltate în jurisprudența Curții Constituționale, în acord cu cea a Curții Europene a Drepturilor Omului.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. VII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2013 pentru stabilirea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 13 decembrie 2013, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 70/2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 20 mai 2014, cu următorul cuprins: „*Prin derogare de la prevederile cap. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, salarizarea personalului din structurile cu rol de autoritate de management pentru Programul operațional sectorial creșterea competitivității economice, Programul operațional sectorial Dezvoltarea resurselor umane, Programul operațional Mediu, Programul operațional Transport, Programul operațional Dezvoltarea capacității administrative, Programul operațional pentru pescuit și Programul Național de Dezvoltare Rurală se stabilește la nivelul de salarizare aferent funcțiilor din cadrul Ministerului Fondurilor Europene.*” Însă, anterior sesizării Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate, prin articolul unic din Legea nr. 78/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2014 privind modificarea art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2013 pentru stabilirea unor măsuri bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 24 aprilie 2015, dispozițiile art. VII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2013 au fost modificate, având, la data sesizării, următorul cuprins: „*Prin derogare de la prevederile cap. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare, salarizarea personalului din structurile cu rol de autoritate de management pentru Programul operațional sectorial Creșterea competitivității economice, Programul operațional sectorial Dezvoltarea resurselor umane, Programul operațional Mediu, Programul operațional Transport, Programul operațional Dezvoltarea capacității administrative, Programul operațional pentru pescuit și Programul Național de Dezvoltare Rurală, personalului din Autoritatea competentă pentru acreditarea agențiilor de plăți și a organismului coordonator, personalului din Direcția pentru coordonarea agențiilor de plăți, personalului din cadrul structurilor care îndeplinesc prin delegare funcții de gestionare și implementare a asistenței financiare nerambursabile pentru Programul operațional pentru pescuit și Programul Național de Dezvoltare Rurală, personalului Agenției de plată pentru Programul operațional pentru pescuit (POP), personalului structurii de control ex-post și din cadrul Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură se stabilește după cum urmează:*

a) pentru personalul din structurile cu rol de autoritate de management pentru Programul operațional sectorial Creșterea competitivității economice, Programul operațional sectorial Dezvoltarea resurselor umane, Programul operațional Mediu, Programul operațional Transport, Programul operațional

Dezvoltarea capacității administrative, Programul operațional pentru pescuit și Programul Național de Dezvoltare Rurală și Autoritatea competentă pentru acreditarea agențiilor de plăți și a organismului coordonator, Direcția pentru coordonarea agențiilor de plăți, personalul din cadrul structurilor care îndeplinesc prin delegare funcții de gestionare și implementare a asistenței financiare nerambursabile pentru Programul operațional pentru pescuit și Programul Național de Dezvoltare Rurală, personalul Agenției de plată pentru Programul operațional pentru pescuit (POP) și structura de control ex-post se stabilește la nivelul de salarizare aferent funcțiilor din cadrul Ministerului Fondurilor Europene;

b) pentru funcționarii publici din Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură se stabilește la 85% din nivelul de salarizare aferent funcțiilor din cadrul Ministerului Fondurilor Europene.”

13. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că textul de lege criticat reglementează categoriile de personal plătit din fonduri publice care beneficiază de nivelul de salarizare aferent funcțiilor din cadrul Ministerului Fondurilor Europene, stabilind că de acest nivel de salarizare beneficiază și personalul din structurile cu rol de autoritate de management pentru anumite programe operaționale. Potrivit susținerilor autorilor excepției, prin asimilarea cu nivelul de salarizare aferent funcțiilor din cadrul Ministerului Fondurilor Europene, „salarizarea personalului din structurile cu rol de autoritate de management pentru programele menționate a cunoscut o creștere semnificativă de aproximativ 60%”.

15. Cu privire la critica de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii excepției solicită interpretarea și completarea normei criticate cu prevederea ca și personalul din organismele intermediare să beneficieze de nivelul de salarizare aferent funcțiilor din cadrul Ministerului Fondurilor Europene, la fel ca personalul din structurile cu rol de autoritate de management, deoarece Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.083/2006 al Consiliului prevede la art. 2 („Definiții”) pct. 18 că „«organism intermediar» înseamnă orice organism public sau privat care acționează sub responsabilitatea unei autorități de management sau de certificare sau care îndeplinește sarcini în numele unei astfel de autorități în raport cu operațiunile implementate de beneficiari”, iar organismele intermediare își desfășoară activitatea pe baza delegării de atribuții de către autoritățile de management.

16. Or, o asemenea critică nu poate fi reținută, întrucât stabilirea unui anumit nivel de salarizare a unei categorii de personal plătit din fonduri publice, precum și asimilările referitoare la un anumit nivel de salarizare intră în atribuțiile legiuitorului de a edicta acte normative cu putere de lege. Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

17. De altfel, Curtea reține că legiuitorul a stabilit că, începând cu data de 1 ianuarie 2015, salarizarea personalului din structurile cu rol de organisme intermediare pentru anumite programe operaționale (inclusiv pentru Programul operațional Mediu) se stabilește la nivelul de salarizare aferent funcțiilor din

cadrul Ministerului Fondurilor Europene. Astfel, potrivit art. 1 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 6 aprilie 2015, „Începând cu data de 1 ianuarie 2015, prin derogare de la alin. (1), salarizarea personalului din structurile cu rol de organisme intermediare pentru Programul operațional sectorial Creșterea competitivității economice, Programul operațional sectorial Dezvoltarea resurselor umane, Programul operațional Mediu și Programul operațional pentru

Pescuit/Programul operațional pentru pescuit și afaceri maritime se stabilește la nivelul de salarizare aferent funcțiilor din cadrul Ministerului Fondurilor Europene, cu excepția agențiilor pentru dezvoltare regională”, potrivit art. 1 alin. (8) din același act normativ, „Asimilarea funcțiilor și salariilor din structurile cu rol de organism intermediar prevăzute la alin. (7) cu funcțiile și nivelul de salarizare al acestora din cadrul Ministerului Fondurilor Europene, precum și stabilirea nivelului concret al drepturilor salariale se fac prin ordin comun al ministrului fondurilor europene și al ordonatorilor principali de credite în cadrul cărora funcționează structurile cu rol de organism intermediar prevăzute la alin. (7).”

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. VII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 107/2013 pentru stabilirea unor măsuri bugetare, excepție ridicată de Georgeta Birău, Maria Petcu, Georgeta Luminița Anghel, Dorin Ioan Labo, Anișoara Popescu, Mariana Doina Ionescu, Ana Nicoleta Mihăilescu, Simona Mihaela Marin, Mariana Alina Rădulescu și Silvia Tarbu în Dosarul nr. 39.808/3/2014 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 noiembrie 2015.

PREȘEDINTE,
DANIEL MARIUS MORAR

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Acordului suplimentar scris, sub forma schimbului de scrisori, semnat la Varșovia la data de 30 septembrie 2015 și la București la data de 29 decembrie 2015, pentru prelungirea valabilității Acordului-cadru pe linie de pregătire dintre Ministerul Administrației și Internelor și Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene — Frontex, semnat la București la 30 mai 2012 și la Varșovia la 31 mai 2012

În temeiul dispozițiilor art. 28 alin. (2) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele și ale art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune publicarea, fără plată, în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Acordului suplimentar scris, sub forma schimbului de scrisori*), semnat la Varșovia la data de 30 septembrie 2015 și la București la data de 29 decembrie 2015,

*) Traducere oficială.

prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene — Frontex, semnat la București la 30 mai 2012 și la Varșovia la 31 mai 2012.

Ministrul afacerilor interne,
Petre Tobă

București, 28 ianuarie 2016.
Nr. 15.

ANEXĂ

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR
ACADEMIA PARTENERĂ DIN ROMÂNIA

Acord-cadru de parteneriat: extinderea perioadei de valabilitate

Nr. 15.378/30.09.2015
A se face referire la răspuns

Varșovia, 30 septembrie 2015

Stimate/ă domn/doamnă,

De-a lungul timpului, cooperarea în cadrul Rețelei de academii partenere a devenit unul dintre elementele esențiale ale activității de pregătire a Frontex. Aprecieri în mod deosebit cooperarea stabilită cu organizația dumneavoastră care a contribuit în mod semnificativ la rezultatele pozitive ale activității noastre de instruire. Un nou concept este în curs de pregătire, luând în considerare interesul crescut al potențialilor noi membri, precum și scopul extins al cooperării.

În referire la Acordul-cadru de pregătire (FTA) între instituția dumneavoastră și Frontex care expiră la 31 decembrie 2015 aș dori să vă cer acordul să menținem actualul statut și, în mod excepțional, să prelungim perioada de valabilitate a FTA (inclusiv acordul suplimentar scris) până la data de 30 iunie 2016. Acest lucru ne-ar permite să pregătim în mod adecvat noul concept în timp ce păstrăm continuitatea activităților.

Aș aprecia dacă ne-ați putea transmite acceptul propunerii de prelungire la training.office@frontex.europa.eu, până la 16 octombrie 2015.

Cu stimă,
Fabrice Leggeri,
director executiv

CC: NFPOC din România

ROMÂNIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
ACADEMIE PARTENERĂ FRONTX

București
Nr. 411.935/29.12.2015

Domnului **Fabrice Leggeri**,
director executiv

Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene — FRONTX

Stimate domnule director executiv,

În răspuns la Scrisoarea dumneavoastră nr. 15.378/30.09.2015, prin prezenta corespondență vă confirm, în numele Academiei Partenere din România, că suntem de acord cu extinderea valabilității Acordului-cadru pe linie de pregătire dintre Ministerul Administrației și Internelor din România și Agenția Europeană pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene — Frontex, semnat la București la data de 30 mai 2012 și la Varșovia la 31 mai 2012 (inclusiv a acordului suplimentar scris), până la data de 30 iunie 2016, prin încheierea unui acord, prin schimb de scrisori.

Cu deosebită stimă,
Liviu-Marius Galoș,
împuternicit inspector general al Poliției de Frontieră Române

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Listei cuprinzând auditorii financiari care au fost autorizați în alte state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elveției

Având în vedere prevederile:

— art. 6 alin. (3) și ale art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 15 alin. (1) și (3) și art. 38 din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011;

— Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 164/2010 pentru adoptarea Normelor privind aprobarea auditorilor financiari și a firmelor de audit din alte state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elveției și din terțe țări, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 12 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și supravegherea în interes public a profesiei contabile, aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 51/2015 privind modalitatea de adoptare a hotărârilor Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România,

ținând cont de procesul-verbal întocmit la data de 26 noiembrie 2015 de Comisia de examinare,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în data de 21 decembrie 2015, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Lista cuprinzând auditorii financiari care au fost autorizați în alte state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elveției și care au dobândit calitatea și dreptul de exercitare a profesiei de auditor financiar în România, în urma testului de aptitudini organizat în data de 26 noiembrie 2015, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre va fi comunicată Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile pentru aprobarea listei cuprinzând persoanele care au participat la testul de aptitudini în vederea aprobării ca auditori financiari.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Gabriel Radu

București, 21 decembrie 2015.
Nr. 78.

ANEXĂ

LISTA

**cuprinzând auditorii financiari care au fost autorizați în alte state membre ale Uniunii Europene
sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elveției
și care au dobândit calitatea și dreptul de exercitare a profesiei de auditor financiar în România,
în urma testului de aptitudini organizat în data de 26 noiembrie 2015**

Nr. crt.	Numele și prenumele	Țara de origine	Institutul străin la care este membru
1.	BUTOLO ANITA SIDONIA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
2.	CEBOTARI IGOR	România	The Association of Chartered Certified Accountants
3.	FLOREA OANA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
4.	IACOB DIANA MANUELA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
5.	MUTULESCU ALEXANDRA MADALINA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
6.	STAN OANA MONICA	România	The Association of Chartered Certified Accountants
7.	STROE CAMELIA ILEANA	România	The Association of Chartered Certified Accountants

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**privind adoptarea Standardelor internaționale de control al calității, audit, revizuire, alte servicii de asigurare și servicii conexe, emise de Federația Internațională a Contabililor (IFAC) — ediția 2014, traduse și revizuite**

În temeiul prevederilor:

— art. 5 alin. (3) lit. c) și art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 15 alin. (3) și (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011;

— Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 22/2015 privind aprobarea Procedurilor Camerei Auditorilor Financiari din România de traducere a standardelor publicate de către Federația Internațională a Contabililor;

— Hotărârii Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 51/2015 privind modalitatea de adoptare a hotărârilor Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România,

în baza obligațiilor Camerei Auditorilor Financiari din România, în calitate de membru cu drepturi depline al Federației Internaționale a Contabililor (IFAC), de a asigura adoptarea și promovarea celei mai recente ediții a Standardelor internaționale emise de această organizație,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din data de 21 decembrie 2015, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se adoptă Standardele internaționale de control al calității, audit, revizuire, alte servicii de asigurare și servicii conexe, emise de Federația Internațională a Contabililor (IFAC) — ediția 2014, traduse și revizuite, aplicabile de către auditorii financiari din România, membri ai Camerei Auditorilor Financiari din România.

Art. 2. — Standardele internaționale menționate la art. 1, cuprinse în Manualul de reglementări internaționale de control al calității, audit, revizuire, alte misiuni de asigurare și servicii conexe, emis de Consiliul pentru standarde internaționale de

audit și asigurare (IAASB) al Federației Internaționale a Contabililor (IFAC), sunt traduse, adoptate și incluse în Manualul de reglementări internaționale de control al calității, audit, revizuire, alte misiuni de asigurare și servicii conexe, editat de Camera Auditorilor Financiari din România.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se comunică Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Gabriel Radu

București, 30 decembrie 2015.
Nr. 82.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

